

ו. יש אש אוכלת אש – זו אש של שכינה, כמו שאמרו, שאותה כת של מלאכים
שאמרה לפניו, "מה אָנוֹשׁ פִּי תִזְכְּרֵנוּ" (תהילים ח' ה'), הושיט אצבעו ביניהם ושרפם.

סימן שהיה בעשן המערכה

נתבאר, שעשן המערכה נס היה בו, שלא היה מתפזר כשאר עשן, אלא היה מתמר
ועולה כדקל.

ואמר רבי יצחק בר אבדימי, שבמוצאי יום טוב אחרון של חג, הכל היו צופים בו,
לראות לאיזה צד נוטה, כי לפי נטייתו, היו יודעים היאך נתחתם אתמול גזר דינם על
גשמי שנה זו, [כמו ששינו במסכת סוכה, שבחג נידונים על המים^א].

היה העשן נוטה כלפי צפון, [על ידי נשיבת רוח דרומית] סימן הוא, שבשנה זו תהא רוח
דרומית מושלת, גשמי שנה יהיו מרובים ויהיו פירות הרבה, אבל הפירות לא יהיו
עומדים זמן רב, אלא מרקיבים, ולכן על כרחם ימכרו בעלי בתים כל הפירות
המרובים, ומחמת השפע של הפירות הנמכרים, תהא התבואה בזול, ולכן **עניים**
שמחים, ובעלי בתים עצבים.

היה העשן נוטה כלפי דרום, [על ידי נשיבת רוח צפונית] סימן הוא, שבשנה זו תהא רוח
צפונית מושלת, גשמי שנה יהיו מועטים, ויהיו פירות מעט, אבל הפירות יהיו עומדים
זמן רב, ואינם מרקיבים, ולכן יוכלו בעלי בתים לאוצרם, ומחמת מיעוטם, לא ימכרו
אלא במחיר גבוה, ולכן **עניים עצבים, ובעלי בתים שמחים**.

היה העשן נוטה כלפי מזרח, [על ידי נשיבת רוח מערבית] סימן הוא, שבשנה זו תהא רוח
מערבית מושלת, והכל **שמחים**, משום שרוח מערבית שקולה היא, ומביאה גשמים לפי
הראוי, אין הפירות מרקיבים, ותבואת הזרע מצלחת, ואין רעב בעולם.

היה העשן נוטה כלפי מערב, [על ידי נשיבת רוח מזרחית] סימן הוא, שבשנה זו תהא רוח
מזרחית מושלת, והכל **עצבים**, משום שרוח מזרחית מייבשת את הזרעים.

והמבואר כאן, שרוח מזרחית קשה לכל, ורוח מערבית יפה לכל, כן הוא בארץ ישראל,
שהיא ארץ הרים ובקעות, וצריכה מים, ולא יובש, **אבל בכל**, שהיא ארץ לחה, לעולם
יש בה מים, ובה **רוח מזרחית יפה תמיד**, שאינה מזיקה לרוב מימיה, אבל **רוח**

^א משמע כאן, שביום אחרון של חג הוא גזר הדין.